

Navigator
Médiaügynökség

2007. január 10.

Ouarzazate – Tan Tan

170 km – **225 km** – 280 km

Az utolsó marokkói szakasz inkább hosszú volt, mint nehéz. Szaller Zoltán szerint már túl vannak a nehezen.

A kamionos egységek továbbra is remekelnek a 2007-es Dakaron: a Palik Racing Team kamionja Szaller Zoltán vezetésével ma a 39. helyen végzett. Szobi Balázsék is jól haladnak, annak ellenére, hogy Jobbágy Ákos, a Flex Dakar Team navigátora napok óta fejfájással, hasmenéssel és náthával küzd (ma a 44. helyen végeztek.) Darázi Zsolti Laklóth Aladárral és Szalai Norberttel az oldalán ma a 28. lett. A versenyzők úgy gondolják, a mai és a tegnapi szakasszal már túl vannak a nehezen. „Nem szeretem ezeket a marokkói szakaszokat, olyan unalmasak! Csak megyünk és megyünk, a talaj teljesen köves, szétrázza az embert, szóval várom már a homokos részeket! A tegnapi dűnézést például nagyon élveztem, elakadás nélkül végimentünk rajtuk!” – mondta Szaller Zoltán a reggeli rajt előtt.

A Kis-Czeglédi és a Kristóf-Simon páros kiesésével már csak két autós egység maradt versenyben. Sanyiék dél körül érkeztek meg Ouarzazateba, megviselten, homokosan, kimerülten mesélték az előző nap és az éjszaka eseményeit. „Már az elején éreztem, hogy nem igazi az autó. Ezt egy versenyző érzi. Valahogyan nem volt száz százalékos.” – mondta elcsigázottan Kis Sanyi.

Az Opel és Palik Nissanja meggyógyult a mai szakaszra, Szalay Balázs végre úgy hajthatta paripáját, ahogyan szeretne volna már az elején. Egy-két vízátmosástól eltekintve nem volt különösebb akadály a versenypályán, inkább hosszúnak ítélték a szakaszt. A Szalay-Bunkoczi kettős az 52. helyen, a Palik-Darázi páros pedig a 68. helyen ért ma célba.

Motorosaink továbbra is nagyon jól szerepelnek: Kátai Peti ma a 39. helyen ért célba (összetettben 37.), Dési János pedig a 66. helyen fejezte be a mai szakaszt (összetettben 60.). Janeket – így becézik – nagyon megrázta a dél-afrikai versenyző halála. „Elmentem mellette, amikor már ott feküdt a baleset

után. Akkor nem hittem volna, hogy talán már nem is élt. Eléggé nyomasztó így versenyezni, sokáig fogok még erre gondolni.”

Itt Tan Tan –ban szokás szerint nagyon fúj a szél, de egyébként egész jó idő van, kellemesen langyos a levegő, reméljük ma éjszaka már nem fogunk annyira fájni. Holnap reggel a szerviz egységek és mi is korán indulunk, reggel 4 óra magasságában, mivel a holnapi szakasz nagyon hosszú és fárasztó lesz. 800 kilométert megyünk terepen, közben lesz egy határátkelés Mauritániába, ahol erre az időre felszedik az aknazárat, és onnantól kezdve egyszerűen nem lesz út! Elképzelhető, hogy holnap csak késő este érünk be a bivouacba, de igyekszünk a legfrissebb eseményekről tudósítani!

Székely-Nagy Katalin
Tan Tan, 2007. január 10.

Navigátor
Médiaügynökség
www.navigatormedia.hu